

МІНІСТЕРСТВО
АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
(Мінагрополітики)

вул. Хрещатик, 24, м. Київ, 01001, тел. (044)363-08-27, (044)363-08-47,
сайт: <https://minagro.gov.ua>, e-mail: minister@minagro.gov.ua
код згідно з ЄДРПОУ 37471967

від _____ 20__ р. № _____

На № _____ від _____ 20__ р.

Полтавська обласна рада

вул. Соборності, 45
м. Полтава, 36014

Про розгляд рішення

Відповідно до листа Секретаріату Кабінету Міністрів України від 05.11.2021 № 35790/0/2-21 до листа заступника Секретаря Ради національної безпеки і оборони України Олексія Соловйова від 03.11.2021 № 4921/14-05/2-21 Міністерство аграрної політики та продовольства України спільно з Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів України, Державною службою України з питань, геодезії, картографії та кадастру розглянуло рішення сьомої позачергової сесії Полтавської обласної ради восьмого скликання від 21 жовтня 2021 року № 312 «Про Звернення депутатів Полтавської обласної ради до Ради національної безпеки і оборони України, Верховної Ради України щодо недопущення переростання екологічної катастрофи в екологічний колапс» та в межах компетенції повідомляє.

Мінагрополітики вже опрацьовувалось вищезазначене рішення Полтавської обласної ради та надіслано відповідь листом від 11.11.2021 № 21-1210-08/11042 (додається).

Разом з цим, інформація Міндовкілля та Держгеокадастру з порушеного питання додається.

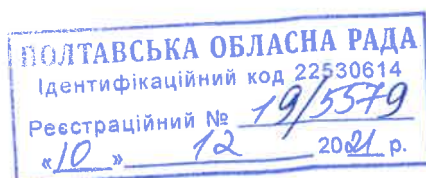
Додаток: на 13 арк. в 1 прим.

Перший заступник Міністра

Тарас ВИСОЦЬКИЙ

Ольга Бондарчук 363 08 57

37471967 - МІНІСТЕРСТВО
АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА
ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
№21-1210-08/12076 від
29.11.2021
КЕП (Підписання): Висоцький
Т. М. 26.11.2021 17:03
58E2D9E7F900307B0400
0000096132006C559600

МІНІСТЕРСТВО
АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
(Мінагрополітики)

вул. Хрещатик, 24, м. Київ, 01001, тел. (044)363-08-27, (044)363-08-47,
сайт: <https://minagro.gov.ua>, e-mail: minister@minagro.gov.ua
код згідно з ЄДРПОУ 37471967

від _____ 20__ р. № _____

На № _____ від _____ 20__ р.

Полтавська обласна рада

вул. Соборності, 45
м. Полтава, 36014

Про розгляд рішення

Відповідно до листа Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування від 02.11.2021 № 04-15/11-2021/337416 Міністерство аграрної політики та продовольства України розглянуло рішення сьомої позачергової сесії Полтавської обласної ради восьмого скликання від 21 жовтня 2021 року № 312 «Про Звернення депутатів Полтавської обласної ради до Ради національної безпеки і оборони України, Верховної Ради України щодо недопущення переростання екологічної катастрофи в екологічний колапс» та в межах компетенції повідомляє.

Для забезпечення сталого землеробства в умовах змін клімату та зменшення викидів парникових газів в Україні ведеться робота по відновленню зрошувальних систем, формуються структури посівних площ з впровадженням ресурсоефективних технологій вирощування посухостійких сортів та гібридів сільськогосподарських культур, впроваджуються сучасні технології обробітку ґрунту, запроваджується органічне землеробство.

Указом Президента України від 23 березня 2021 року № 111 введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23 березня 2021 року «Про виклики і загрози національній безпеці України в екологічній сфері та першочергові заходи щодо їх нейтралізації» (далі – рішення РНБО). Рішенням РНБО визначено низку завдань, спрямованих на комплексне вирішення питання використання та збереження ґрунтів, охорони і відтворення їх родючості.

З метою підвищення рівня екологічної безпеки, зменшення впливів та наслідків зміни клімату в Україні Урядом схвалено Стратегію екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року (розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2021 року № 1363-р) (далі – Стратегія). Реалізація Стратегії направлена на виконання Україною міжнародних зобов'язань в рамках Паризької кліматичної угоди щодо скорочення викидів парникових газів та адаптації до наслідків глобальної зміни клімату.

Впровадження Стратегії відбуватиметься відповідно до розробленого і затвердженого Операційного плану реалізації Стратегії, в якому прописані заходи на найближчі три роки. Зокрема, пунктом 25 Операційного плану реалізації Стратегії передбачено протягом 2022-2024 років розроблення регіональних та місцевих стратегій адаптації до зміни клімату або включення питань адаптації до зміни клімату до регіональних стратегій розвитку, стратегій розвитку територіальних громад та планів заходів з їх реалізації, а також до програм економічного і соціального розвитку областей, районів, міст.

Окремо звертаємо увагу, що з дня набрання чинності Закону України від 28 квітня 2021 року № 1423-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин» (далі – Закон № 1423) більша частина земель державної власності, розташованих за межами населених пунктів у межах таких територіальних громад, у тому числі деградовані, малопродуктивні і техногенно забруднені землі, перейшли у комунальну власність, розпорядження якими належить до повноважень органів місцевого самоврядування.

Нормами статті 55 Закону України «Про охорону земель» визначено, що фінансування заходів щодо охорони земель і ґрунтів здійснюється за рахунок Державного бюджету України, місцевих бюджетів, у тому числі коштів, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісгосподарського виробництва, від плати за землю, а також коштів землевласників і землекористувачів та інших джерел, не заборонених законом.

Відповідно до пункту 4 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 1423 Держгеокадастром забезпечено, зокрема, відображення на картографічній основі Державного земельного кадастру відомостей про землі, що потребують консервації.

Крім цього, на виконання частини четвертої статті 172 Земельного кодексу України розроблено проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку консервації земель», який визначатиме організаційні засади проведення консервації деградованих і малопродуктивних земель, господарське використання яких є екологічно небезпечним та економічно неефективним, а також техногенно забруднених земель, на яких неможливо одержати екологічно чисту продукцію, а перебування людей на таких земельних ділянках є небезпечним для їх здоров'я.

15.07.2021 Верховною Радою України прийнято у першому читанні проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо збереження лісів» (реєстр. № 5650 від 11.06.2021), внесений народними депутатами України Арахамією Д. Г., Бондаренком О. В., Овчинниковою Ю. Ю. та іншими, який спрямований на встановлення правових та організаційних засад ідентифікації та збереження самосійних лісів, спрощення та стимулювання процедури лісорозведення, забезпечення збереження пасовищ та сіножатей, забезпечення збереження лісів шляхом встановлення критеріїв зміни цільового призначення земельних ділянок лісгосподарського призначення та інших лісовкритих площ.

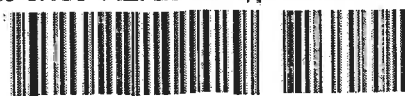
Також слід зазначити, що 08.09.2021 Верховною Радою України прийнято у першому читанні проект Закону України «Про організації водокористувачів та стимулювання гідротехнічної меліорації земель» (реєстр. № 5202-д від 13.08.2021), внесений народними депутатами України Сольським М. Т. та іншими, який

спрямований на збільшення площі землі, на якій застосовується гідротехнічна меліорація; підвищення ефективності сільського господарства; зменшення собівартості поливу земельних ділянок; мінімізацію ризиків припинення подачі/відведення води під час вегетаційного сезону; зменшення витрат держави на адміністрування системи меліорації; недопущення деградації ґрунтів.

**Перший заступник
Міністра аграрної політики
та продовольства України**

Тарас ВИСОЦЬКИЙ

Також продовження дії мораторію не дасть змоги вільному функціонуванню іпотеки земельних ділянок сільськогосподарського призначення.

З огляду на викладене Держгеокадастр вважає, що запровадження мораторію (заборони) на продаж земельних ділянок сільськогосподарського призначення приватної власності є недоцільним.

Водночас статтею 75 Конституції України визначено, що єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент – Верховна Рада України.

Окремо зазначаємо, що згідно з частиною сьомою статті 130 Земельного кодексу України продаж земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної і комунальної власності забороняється.

Стосовно зменшення плати за землю щодо земельних ділянок для сінокосіння і випасання худоби

Відповідно до частини дев'ятої статті 93 Земельного кодексу України відносини, пов'язані з орендою землі, регулюються законом.

Статтею 2 Закону України «Про оренду землі» (далі – Закон) встановлено, що відносини, пов'язані з орендою землі, регулюються Земельним кодексом України, Цивільним кодексом України, цим Законом, законами України, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них, а також договором оренди землі.

Згідно з частиною першою статті 15 Закону однією з істотних умов договору оренди землі є орендна плата із зазначенням її розміру, індексації, способу та умов розрахунків, строків, порядку її внесення і перегляду та відповідальності за її несплату.

Частиною другою статті 21 Закону встановлено, що розмір, умови і строки внесення орендної плати за землю встановлюються за згодою сторін у договорі оренди (крім строків внесення орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності, які встановлюються відповідно до Податкового кодексу України).

Звертаємо увагу, що відповідно до статті 206 Земельного кодексу України використання землі в Україні є платним. Об'єктом плати за землю є земельна ділянка. Плата за землю справляється відповідно до Податкового кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до підпунктів 14.1.72, 14.1.136, 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 Кодексу земельний податок – обов'язковий платіж, що справляється з власників земельних ділянок та земельних часток (паїв), а також постійних землекористувачів.

Орендна плата за земельні ділянки державної і комунальної власності – обов'язковий платіж, який орендар вносить орендодавцеві за користування земельною ділянкою.

Плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Згідно з пунктом 274.1 статті 274 Кодексу ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування – не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для

сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для лісових земель – не більше 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

Відповідно до пункту 288.5 статті 288 Кодексу розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

не може бути меншою за розмір земельного податку:

для земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких проведено, – у розмірі не більше 3 відсотків їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування – не більше 1 відсотка їх нормативної грошової оцінки, для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка їх нормативної грошової оцінки;

для земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено, – у розмірі не більше 5 відсотків нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.

Звертаємо увагу, що згідно з пунктом 284.1 статті 284 Кодексу Верховна Рада Автономної Республіки Крим та органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Отже, питання сплати плати за земельні ділянки державної і комунальної власності на сьогодні врегульовано.

Водночас звертаємо увагу, що відповідно до пункту 1 Положення про Міністерство фінансів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 375, Мінфін є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову, бюджетну та боргову політику, державну політику у сфері міжбюджетних відносин та місцевих бюджетів.

Стосовно проведення обов'язкового моніторингу земель з огляду на їх ефективне використання та відповідальність за збереження родючості

Відповідно до абзацу п'ятого підпункту «а» підпункту 2 пункту 1 рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23 березня 2021 року «Про виклики і загрози національній безпеці України в екологічній сфері та першочергові заходи щодо їх нейтралізації», введеного в дію Указом Президента України від 23 березня 2021 року № 111/2021, з метою запровадження дієвого моніторингу земель та ґрунтів Держгеокадастром розроблено проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони ґрунтів та відтворення їх родючості», який листом від 09.11.2021 № 5-28-0.191-14038/2-21 надіслано на погодження до Мінагрополітики.

Стосовно проведення консервації деградованих і малопродуктивних земель, а також зменшення розораності земель, відновлення розораних сінокосів і пасовищ, розширення площ мінімального та нульового обробітку ґрунту, повернення в структуру земельних угідь площ під сінокосами, випасами і болотами не менше

30 % від загальної земельної площі, проведення комплексу агротехнічних, протиерозійних заходів

Згідно із статтями 171, 172 Земельного кодексу України до деградованих земель відносяться: земельні ділянки, поверхня яких порушена внаслідок землетрусу, зсувів, карстоутворення, повеней, добування корисних копалин тощо; земельні ділянки з еродованими, перезволоженими, з підвищеною кислотністю або засоленістю, забрудненими хімічними речовинами ґрунтами та інші.

До малопродуктивних земель відносяться сільськогосподарські угіддя, ґрунти яких характеризуються негативними природними властивостями, низькою родючістю, а їх господарське використання за призначенням є економічно неефективним.

Консервації підлягають деградовані і малопродуктивні землі, господарське використання яких є екологічно небезпечним та економічно неефективним.

Консервація земель здійснюється шляхом припинення чи обмеження їх господарського використання на визначений термін та залуження, заліснення або ренатуралізації. Передача у власність і користування земель державної та комунальної власності, щодо яких прийнято рішення про їх консервацію, для цілей, не пов'язаних із такою консервацією, забороняється.

Консервація земель здійснюється за рішеннями органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування на підставі договорів з власниками земельних ділянок.

З дня набрання чинності Законом України від 28 квітня 2021 року № 1423-ІХ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин» більша частина земель державної власності, що розташовані за межами населених пунктів у межах територіальних громад, у тому числі деградовані, малопродуктивні і техногенно забруднені землі, перейшла у комунальну власність.

Водночас повідомляємо, що відповідно до статті 47 Закону України «Про охорону земель» використання ерозійно- та зсувонебезпечних земельних ділянок дозволяється за умови вжиття заходів щодо їх протиерозійного і протизсувного захисту, передбачених законодавством України.

З метою захисту земель від ерозії та зсувів у землевпорядній, містобудівній та іншій документації передбачаються заходи щодо забезпечення протиерозійної та протизсувної стійкості території.

Забороняється розорювання схилів крутизною понад 7 градусів (крім ділянок для залуження, заліснення та здійснення ґрунтозахисних заходів). На схилах крутизною від 3 до 7 градусів обмежується розміщення просапних культур, чорного пару тощо.

Власники земельних ділянок та землекористувачі, у тому числі орендарі, зобов'язані здійснювати ґрунтоохоронні заходи з метою запобігання погіршенню їх якісного стану та якісного стану суміжних земельних ділянок і довкілля в цілому.

Нормами статті 55 Закону України «Про охорону земель» визначено, що фінансування заходів щодо охорони земель і ґрунтів здійснюється за рахунок Державного бюджету України, місцевих бюджетів, у тому числі коштів, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і

лісогосподарського виробництва, від плати за землю, а також коштів землевласників і землекористувачів та інших джерел, не заборонених законом.

Стосовно звернення уваги на малі річки шляхом залісення їх берегів, залісення піщаних і схилових земель, розроблення механізму стимулювання залісення територій в усіх формах власності, реконструювання старих і створення нових лісосмуг, проведення залісення непродуктивних земель, водоохоронних зон у зв'язку з низькою лісистістю

Указом Президента України від 7 червня 2021 року № 228/2021 «Про деякі заходи щодо збереження та відтворення лісів» (далі – Указ) започатковано з 2021 року реалізацію екологічної ініціативи «Масштабне залісення України».

Слід зазначити, що Верховною Радою України 15.07.2021 прийнято в першому читанні законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо збереження лісів» (реєстр. № 5650 від 11.06.2021), внесений народними депутатами, метою прийняття якого є встановлення правових та організаційних засад ідентифікації та збереження самосійних лісів, спрощення та стимулювання процедури лісорозведення.

Держгеокадастром розглянуто вказаний законопроект та листом від 01.07.2021 № 2-28-0.173-7882/2-21 надано Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування зауваження, зокрема, щодо доповнення нормою, відповідно до якої якщо органи місцевого самоврядування протягом року чи більше не проводять заходів щодо консервації деградованих, малопродуктивних, а також техногенно забруднених земель, такі землі за рішеннями органів місцевого самоврядування, прийнятими в межах їх повноважень, надаються в постійне користування спеціалізованим комунальним лісогосподарським підприємствам, іншим комунальним підприємствам, установам та організаціям, у яких створено спеціалізовані підрозділи, для лісорозведення.

Також Держгеокадастром розглянуто проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції Державної цільової екологічної програми «Масштабне залісення України», надісланий Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів України листом від 23.07.2021 № 25/1-22/15776-21, та погоджено його із зауваженнями (лист від 18.08.2021 № 5-28-0.133-10344/2-21).

Відповідно до пункту 4 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України від 28 квітня 2021 року № 1423-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин» Держгеокадастром вжито заходів щодо створення інформаційного шару «Землі, що потребують консервації» на Публічній кадастровій карті, за допомогою якого можна ідентифікувати деградовані і малопродуктивні сільськогосподарські угіддя з метою їх подальшого використання для досягнення оптимальної лісистості України.

Згідно з протоколом робочої зустрічі Міндовкілля від 1 липня 2021 року № 2 з питань виконання абзацу третього пункту 3 статті 2 Указу доручено Держгеокадастру та Держлісагентству провести за участю їхніх територіальних органів спільну ідентифікацію самозалісених земель та земель, які потребують консервації.

ДЕРЖГЕОКАДАСТР

5-28-0.133-14273/2-21 від 16.11.2021

Держгеокадастром листом від 28.07.2021 № 22-28-0.133-9216/2-21 надіслано протокол робочої зустрічі Міндовкілля від 1 липня 2021 року № 2 до територіальних органів Держгеокадастру та доручено у разі звернення територіальних органів Держлісагентства сприяти в межах повноважень та відповідно до законодавства проведенню ідентифікації самозалісених земель та земель, які потребують консервації.

Також Держгеокадастром доручено територіальним органам у разі проведення на регіональному рівні нарад з питання ідентифікації самозалісених та придатних для створення лісів земельних ділянок державної та комунальної форм власності з метою їх подальшого використання для досягнення оптимальної лісистості України забезпечити участь відповідальних осіб.

Стосовно заборони розорювання прибережних смуг на відстані 100–300 метрів

Відповідно до статей 60, 61 Земельного кодексу України вздовж річок, морів і навколо озер, водосховищ та інших водойм з метою охорони поверхневих водних об'єктів від забруднення і засмічення та збереження їх водності встановлюються прибережні захисні смуги.

Прибережні захисні смуги встановлюються по берегах річок та навколо водойм уздовж урізу води (у меженний період) шириною: для малих річок, струмків і потічків, а також ставків площею менш як 3 гектари – 25 метрів; для середніх річок, водосховищ на них, водойм, а також ставків площею понад 3 гектари – 50 метрів; для великих річок, водосховищ на них та озер – 100 метрів.

При крутизні схилів більше трьох градусів мінімальна ширина прибережної захисної смуги подвоюється.

Уздовж морів та навколо морських заток і лиманів встановлюється прибережна захисна смуга шириною не менше двох кілометрів від урізу води.

Межі прибережних захисних смуг, пляжних зон зазначаються в документації із землеустрою, містобудівній документації на місцевому та регіональному рівнях та позначаються органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування на місцевості інформаційними знаками. Відомості про межі прибережних захисних смуг, пляжних зон вносяться до Державного земельного кадастру як відомості про обмеження у використанні земель.

Прибережні захисні смуги в межах населених пунктів встановлюються згідно з комплексними планами просторового розвитку територій територіальних громад, генеральними планами населених пунктів, а в разі їх відсутності або якщо містобудівною документацією межі таких смуг не встановлені, вони визначаються шириною 100 метрів від урізу води морів, морських заток і лиманів, а для інших водних об'єктів – згідно з частиною другою цієї статті.

Прибережні захисні смуги є природоохоронною територією з режимом обмеженої господарської діяльності.

У прибережних захисних смугах уздовж річок, навколо водойм та на островах забороняється, зокрема, розорювання земель (крім підготовки ґрунту для залуження і заліснення), а також садівництво та городництво.

Згідно з пунктом 4 Положення про Державну екологічну інспекцію України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 квітня 2017 р. № 275,

5-28-0.133-14273/2-21 від 16.11.2021

Держекоінспекція відповідно до покладених на неї завдань, зокрема, здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням центральними органами виконавчої влади та їх територіальними органами, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування в частині здійснення делегованих їм повноважень органів виконавчої влади, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності і господарювання, громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, а також юридичними особами – нерезидентами вимог законодавства про охорону земель щодо установлення та використання водоохоронних зон і прибережних захисних смуг, а також додержання режиму використання їх територій.

Держекоінспекція відповідно до покладених на неї завдань узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до її компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств та в установленому порядку подає їх Міністрові захисту довкілля та природних ресурсів.

Стосовно впровадження науково обґрунтованих сівозмін

Відповідно до статті 183 Земельного кодексу України основними завданнями землеустрою є, зокрема, організація територій сільськогосподарських підприємств із створенням просторових умов, що забезпечують еколого-економічну оптимізацію використання та охорони земель сільськогосподарського призначення, впровадження прогресивних форм організації управління землекористуванням, удосконалення співвідношення і розміщення земельних угідь, системи сівозмін, сінокосо- і пасовищезмін.

Склад проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь, визначено статтею 52 Закону України «Про землеустрій».

Згідно із цією статтею проекти землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь, розробляються за заявою землевласників або землекористувачів з метою організації сільськогосподарського виробництва і впорядкування сільськогосподарських угідь у межах землеволодінь та землекористувань для ефективного ведення сільськогосподарського виробництва, раціонального використання та охорони земель, створення сприятливого екологічного середовища і покращання природних ландшафтів.

Перший заступник Голови

Анатолій МІРОШНИЧЕНКО

**МІНІСТЕРСТВО ЗАХИСТУ ДОВКІЛЛЯ ТА ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ
(МІНДОВКІЛЛЯ)**

вул. Митрополита Василя Липківського, 35, м. Київ, 03035, тел.: (044) 206-31-00, (044) 206-31-15,
факс: (044) 206-31-07, E-mail: info@mer.gov.ua, ідентифікаційний код 43672853

На № 35790/0/2-21 від 05.11.2021

**Міністерство аграрної політики та
продовольства України**

Про розгляд листа

Відповідно до листа Секретаріату Кабінету міністрів України від 05.11.2021 № 35790/0/2-21 Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України в межах повноважень розглянуло лист заступника секретаря Ради національної безпеки і оборони України від 03.11.2021 № 4921/14-05/2-21 щодо рішення Полтавської обласної ради від 21.10.2021 № 312 «Про звернення депутатів Полтавської обласної ради до Ради національної безпеки і оборони України, Верховної Ради України щодо недопущення переростання екологічної катастрофи в екологічний колапс» та повідомляє.

Завдання та заходи у галузі охорони земель, у тому числі щодо збільшення площі лісів, зменшення розораності, відновлення екосистем, проведення консервації земель передбачені нормативно правовими актами, зокрема:

Указом Президента України від 07.06.2021 № 228 «Про деякі заходи щодо збереження та відтворення лісів» (далі – Указ);

Національним планом дій щодо боротьби з деградацією земель та опустелюванням, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30.03.2016 № 271;

Державною стратегією регіонального розвитку на 2021–2027 роки, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 05.08.2020 № 695;

Національною економічною стратегією на період до 2030 року, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2021 № 179;

Національним планом дій з охорони навколишнього природного середовища на період до 2025 року, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України 21.04.2021 № 443.

Водночас зазначаємо, що Верховною Радою України прийнято у першому читанні проєкт Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо збереження лісів» (реєстр. № 5650 від 11.06.2021), метою якого є встановлення правових та організаційних засад ідентифікації та збереження самосійних лісів, спрощення та стимулювання процедури лісорозведення, забезпечення збереження пасовищ та сіножатей, забезпечення збереження лісів

UB
Міндовкілля
№25/7-11/23820-21 від 09.11.2021
КЕП: Краснолуцький О. В. 09.11.2021 16:06
58E2D9E7F900307B0400000014023000B7B78800
Сертифікат дійсний з 25.09.2020 00:00 до 25.09.2022 00:00

шляхом ускладнення процедури зміни цільового призначення земельних ділянок лісогосподарського призначення та інших лісовкритих площ. Прийняття проєкту, зокрема, забезпечить збільшення лісистості України, збереження унікальних природних степових ділянок, зупинення процесів опустелювання та деградації земель, збереження біорізноманіття, зменшить градус соціальної напруги, пов'язаний з розорюванням пасовищ та сіножатей.

Крім того, на виконання абзацу п'ятого пункту 3 Указу Міндовкілля розроблено проєкт Закону України «Про залучення інвестицій у лісорозведення та вуглецеві сертифікати». Вказаний законопроект було обговорено на робочій нараді з представниками Світового банку. За результатами обговорення триває врахування правок і пропозицій до законопроекту.

Міндовкілля доопрацьовується проєкт розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції Державної цільової екологічної програми «Масштабне заліснення України».

Щодо проведення заходів з охорони водних ресурсів зазначаємо, що основними причинами забруднення поверхневих вод є скид забруднених комунально-побутових і промислових стічних вод безпосередньо у водні об'єкти та через систему міської каналізації, а також надходження до водних об'єктів забруднюючих речовин у процесі поверхневого стоку води із забудованих територій та сільгоспугідь. Найбільшого забруднення внаслідок скидів забруднених стічних вод зазнає річковий басейн Дніпра (44 %).

На виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, Верховною Радою України прийнятий Закон України від 04.10.2016 № 1641-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впровадження інтегрованих підходів в управління водними ресурсами за басейновим принципом», який передбачає впровадження басейнового принципу управління водними ресурсами. Цим Законом внесено низку змін до Водного кодексу України, зокрема стосовно впровадження планів управління річковими басейнами.

З метою досягнення екологічних цілей, визначених для кожного району річкового басейну, у встановлені строки, розробляються та виконуються плани управління річковими басейнами (далі – Плани). Плани розробляються відповідно до Порядку розроблення плану управління річковим басейном, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18.05.2017 № 336 (далі – Порядок), і планів-графіків процесу розробки планів управління річковими басейнами, затвердженими наказом Міндовкілля від 27.11.2020 № 313. Відповідно цим наказом затверджений план-графік процесу розробки плану управління річковим басейном Дніпра.

Цей процес є досить тривалим і завершення виконання завдання з розроблення та затвердження планів управління річковими басейнами передбачається у 2024 році.

Плани будуть включати реалістичні програми заходів для досягнення екологічних цілей, таких як збереження водних екосистем, стабілізація

гідрологічного режиму, модернізація існуючих та будівництво нових очисних споруд, впровадження екологічно безпечних технологій у виробництві тощо.

Згідно з пунктом 5 Порядку плани управління річковими басейнами розробляються Держводагентством разом з Держгеонадрами, центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, іншими заінтересованими сторонами з урахуванням рішень відповідних басейнових рад.

Інформація щодо басейнових рад та планів управління річковими басейнами публікується на порталі відкритих даних за посиланням <https://www.davr.gov.ua/diyalnist>.

На сьогодні до затвердження вище зазначених Планів заходи, спрямовані на задоволення потреби населення і галузей національної економіки у водних ресурсах, оптимізацію водоспоживання, запобігання та ліквідацію наслідків шкідливої дії вод, збереження і відтворення водних ресурсів, забезпечення розвитку галузі водного господарства, впровадження системи інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом і адаптація законодавства України до законодавства Європейського Союзу, реалізуються у рамках: Загальнодержавної цільової програми розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річки Дніпро на період до 2021 року, затвердженої Законом України від 24.05.2012 № 4836-VI, Стратегії зрошення та дренажу в Україні на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14.08.2019 № 688, Плану заходів з реалізації цієї Стратегії, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21.10.2020 № 1567 та регіональних (місцевих) програм (заходів) щодо розвитку водного господарства, які забезпечують на місцевому рівні вирішення екологічних та водогосподарських питань.

Заступник Міністра

Олександр КРАСНОЛУЦЬКИЙ